

[13.1. Moció que presenta el PDeCAT-VIA i el PSC respecte a la millora de l'atenció a les persones amb discapacitat intel·lectual.](#)

Llegeix la moció els representant de SOS a la Capacitat intel·lectual: Sra. Teresa García i Marín i el Sr. Eugeni Caireta i Sampere.

Des de SOS a la Capacitat Intel·lectual considerem que les persones amb discapacitat intel·lectual abans de res són persones. L'ur condició els dificulta la vida i llur desenvolupament personal, però no els aparta del fet de ser persones. Considerem que és obligació de tota la societat fixar-se més en aquesta condició de persona que no per la discapacitat que puguin tenir. Això vol dir considerar-los pel que són capaços de fer, més que per les dificultats que puguin tenir per fer coses que considerem normals. Les institucions han de potenciar aquestes capacitats per tal que puguin incloure's a la societat i poder gaudir d'una societat plena i inclusiva.

En aquest sentit el Garraf és una comarca especial i única a Catalunya. Malgrat que enguany sigui el primer curs d'aplicació del decret 150/2017 i que com recull la moció 13,1 del ple del 18 de setembre de 2018 encara manquen recursos per funcionar perfectament, la nostra comarca és una comarca amb educació inclusiva on no hi ha centres d'educació especial. Mentre a tot Catalunya comença a haver-hi adults sorgits del pla director del 2003 que conviuran tota la vida amb adults sorgits dels centres especials, al Garraf això no passa. Totes les persones adultes amb discapacitat intel·lectual han fet llur formació en escoles inclusives i per tant volen desenvolupar llur projecte vital en una comarca inclusiva. És injust que després d'empoderar-los a l'escola els eixalem just sortir del procés formatiu.

Per tal d'aconseguir aquest objectiu hem de posar la mirada sobre la societat, que no discrimini en cap sentit de la paraula, però també l'hem de posar en la persona a incloure. El 2016 es van llegir dues tesis doctorals a la universitat Blanquerna: Sara Signo *El proceso de envejecimiento de las personas con síndrome de Down: estudio multicéntrico para la detección de los cambios neuropsicológicos* (gener del 2016) i Mercè Gimeno *Vida adulta activa i saludable en les persones amb Síndrome de Down. Relació entre els aspectes cognitius, emocionals, conductuals i socials en el procés d'envelliment* (abril 2016). Aquests dos treballs trenquen el mite de l'envelliment prematur indefectible de les persones amb Síndrome de Down específicament i de persones amb discapacitat intel·lectual en general. En paraules de la doctora Sara Signo "Para facilitar una salud cognitiva óptima se deben promover los factores de neuroplasticidad durante toda la vida, con la finalidad de facilitar un envejecimiento saludable, promoviendo la actividad física, la educación, la integración social y la estimulación cognitiva" És des d'aquest punt de vista que proposem a aquest ple municipal que adopti les següents mesures:

1r - crear una estructura de Formació Continuada pera la Vida Inclusiva. Des del punt de vista de SOS a la Capacitat Intel·lectual s'hauria de centrar en quatre àrees que completarien les necessitats formatives de les persones amb Discapacitat Intel·lectual per poder inserir-se millor en una societat inclusiva, alhora que els ajudaria a un envelliment més tardà i saludable. A part del vessant humà n'hi ha també un d'econòmic aquesta formació estalviaria diners en atenció a la vellesa i en atenció a les famílies que els atenen. És una formació que hauria de començar quan surten de la formació acadèmica i s'hauria d'allargar tota la vida. Són:

- **Estimulació cognitiva** Són cursos que podríem considerar com una gimnàstica del cervell per tal de mantenir-lo amb la màxima neuroplasticitat tota la seva vida.
- **Comunicació eficaç.** La millor manera d'incloure algú a la societat es pugui comunicar amb la resta de persones. L'objectiu d'aquesta matèria ha de ser millorar i mantenir aquesta comunicació interpersonal al llarg de tota la vida.
- **Control d'emocions.** És important saber detectar les emocions que tenim i saber com reaccionar a cadascuna. Si això és important per a tothom, per a les persones amb discapacitat intel·lectual és imprescindible i una eina eficaç per a resoldre conflictes amb els altres i amb un mateix
- **Afectivitat i sexualitat.** L'afectivitat i la sexualitat és un dret inherent a tota persona i a les persones amb discapacitat intel·lectual també. Fins ara la societat els ha castrat. La formació que tenen actualment sorgeix més de les sèries de televisió d'entreteniment que no pas d'un provés formatiu: Cal ajudar-los a reconèixer els diferents tipus de relacions (amistat, parella, ...), a saber mantenir relacions sanes, a empoderar-los per prevenir ser víctimes d'abusos, malalties i embarassos no desitjats i a augmentar el grau d'autonomia i autoestima.

Actualment aquests cursos ja s'estan impartint a la Fundació Catalana per a la Síndrome de Down i a Aura Fundació, però són entitats privades, i per tant de pagament i són a Barcelona, motiu pel qual els veïns del poble si volen i poden beneficiar-se d'aquests cursos per a una hora o hora i mitja necessiten tres hores de viatge.

La infraestructura necessària la tenim tan al municipi com a la comarca, cal només la voluntat d'omplir els espais que hi ha amb professionals que els omplin de continguts un màxim d'una o dues hores setmanals per matèria.

2n- Creació d'un curs encarat a la vida independent. Seria un curs amb durada finita que s'hauria d'impartir en un pis on la tutela hauria d'anar enfocada a la preparació per a poder fer una vida independent, sigui per viure amb companys de pis, en parella o a la mateixa família, ates que els pares es fan grans o falten i se'n fan càrrec germans o altres familiars. Cal treballar-hi les necessitats de la vida domèstica mentre se segueix amb l'activitat laboral o formativa de la persona que s'atén. També és important l'aprendre a conviure amb els altres alumnes del curs. Per aquest curs caldria disposar d'un pis equipat i de dos formadors un al matí i l'altre a la tarda-vespre.

3r-Tota l'atenció a les persones amb discapacitat intel·lectual ha de ser pública, universal i gratuïta i ha d'estar enfocada al benestar de les persones ateses dins d'una societat inclusiva.

4rt-Entenem que l'atenció a les persones amb discapacitat intel·lectual ha de ser cosa de tots. La seva millora ha de ser un objectiu transversal, pel que demanem a tots els grups polítics del país, i també d'aquest ple, que aquesta atenció no sigui mai un tema de debat polític ni una arma llancívola contra el contrincant electoral. Demanem un pacte pel qual tots els grups treballin conjuntament i lleialment per a millorar l'atenció a les persones amb discapacitat intel·lectual.

Demanem al ple l'aprovació d'aquesta moció que és ajustada a dret. D'altra banda al municipi de Sant Pere de Ribes hi ha prou població sensible de ser atesa com per justificar la demanada dels cursos expressats més amunt.

Després d'un debat s'acorda incorporar a la moció un punt 5è a la part dispositiva quedant com es transcriu a continuació:

5è- Crear una comissió de treball en el sí del Consell Social

Sotmesa la moció modificada a votació, el Ple de la Corporació acorda la seva aprovació per unanimitat dels disset membres presents dels vint-i-un que la componen.